A° 1942. N° 190.

PUBLICATIEBLAD.

PUBLICATIE *van den 1sten October 1942, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 11 Maart 19492 (Staatsblad no. C. 19), houdende nieuwe regelen met betrekking tot de verplichting tot het verrichten van dienst ten behoeve van de zeevaart door bepaalde personen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onze Ministers van Handel, Nijverheid en Scheepvaart, van Landbouw en Visscherij, van Sociale Zaken, van Marine, van Justitie, van Koloniën, van Binnenlandsche Zaken, van Buitenlandsche Zaken en van Waterstaat, d.d. 7 Maart 1942, Nummer 7300;

Overwegende, dat het in het belang van de veiligheid van den Staat noodzakelijk is, dat de Nederlandsche Koopvaardijvloot en Visschersvloot buiten de macht van den vijand haar taak volledig kan vervullen en dat daartoe nieuwe regelen moeten worden gesteld met betrekking tot de verplichting tot het verrichten van diensten ten behoeve van de zeevaart door bepaalde personen, die niet in werkelijken dienst zijn opgeroepen bij de zee- of landmacht van het Koninkrijk;

Overwegende, dat zich hier een geval voordoet van spoed-

eischenden aard, als voorzien in artikel 71 der Indische Staatsregeling, in artikel 50 der Surinaamsche Staatsregeling en in artikel 50 der Curaçaosche Staatsregeling, waarin de Volksraad van Nederlandsch-Indië, de Staten van Suriname en de Staten van Curaçao niet kunnen worden gehoord;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Eerste Titel: Van de omschrijvingen.

Artikel 1.

In dit besluit wordt verstaan onder:

a) Onze Minister: Onze Minister van Handel, Nijverheid en Scheepvaart;

b) schip onder Nederlandsche vlag: ieder zeeschip gerechtigd tot het voeren van de Nederlandsche vlag, dat niet in de feitelijke macht is van een vijandelijke mogendheid of van een mogendheid, welker gebied ingevolge het Koninklijk Besluit van 27 Maart 1941, Staatsblad Nummer B 30, is gelijkgesteld met vijandelijk gebied, met uitzondering van oorlogschepen;

c) zeeman: de mannelijke Nederlander, die op 15 Mei 1940 als kapitein of schepeling in den zin van het Wetboek van Koophandel partij was bij een arbeidsovereenkomst om te varen op een zeeschip, of die op dien datum gemonsterd was, dan wel na dien datum heeft gemonsterd voor de vaart ter zee en die zich bevindt buiten de feitelijke macht van een vijandelijke mogendheid of van een mogendheid, welker gebied, ingevolge het Koninklijk Besluit van 27 Maart 1941, Staatsblad Nummer B 30, met vijandelijk gebied is gelijkgesteld, voorzoover deze Nederlander niet in werkelijken dienst is opgeroepen bij de zee- of landmacht van het Koninkrijk;

d) kapitein: de zeeman, die het gezag voert over een schip onder Nederlandsche vlag;

e) schepeling: de zeeman, die geen kapitein is;

f) reeder: de reeder van een schip onder Nederlandsche

vlag, die zich bevindt buiten vijandelijk gebied in den zin van het Koninklijk Besluit van 7 Juni 1940, Staatsblad Nummer A 6, zooals bedoeld gebied op het tijdstip van toepassing van dit besluit nader is omschreven, en buiten gebied, dat ingevolge het Koninklijk Besluit van 27 Maart 1941, Staatsblad Nummer B 30, daarmede is gelijkgesteld;

g) Commissie: de Nederlandsche Scheepvaart- en Handelscommissie, genaamd Netherland Shipping and Trading Committee Ltd., handelende namens Onze Minister krachtens een bepaling van dit besluit of de met goedvinden van Onzen Minister door de Commissie voor de uitvoering van de taak, haar in deze kwaliteit opgedragen, aangewezen gemachtigde;

h) vaarplicht: de verplichtingen, welke op den zeeman rusten krachtens het bepaalde in de artikelen 3, 4 en 5 van dit besluit;

i) Koninkrijk: het Koninkrijk der Nederlanden, omvattende het Rijk in Europa, Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao, voorzoover dit Koninkrijk niet is bezet door een vijandelijke mogendheid.

Artikel 2.

Onder reeder, in den zin van het bepaalde in artikel 1, onder f, wordt in dit besluit mede verstaan de Nederlandsche Scheepvaart- en Handelscommissie, genaamd Netherland Shipping and Trading Committee Ltd., handelende namens of in de plaats van den eigenaar of den bezitter van een schip onder Nederlandsche vlag.

Tweede Titel: Van de verplichtingen en rechten van den zeeman, op wien de vaarplicht rust.

Artikel 3.

1. In afwijking in zooverre van de bepalingen en voorwaarden van zijn arbeidsovereenkomst of van de monsterrol en van de wettelijke voorschriften in het Koninkrijk geldende, is de zeeman, die den leeftijd van 60 jaren niet heeft bereikt, ver-

plicht, in overeenstemming met de bepalingen, regelen, voorwaarden en beslissingen, welke zijn dienstverhouding in gevolge het bepaalde in artikel 11, beheerschen, dienst te doen of te blijven dienst doen aan boord van of ten behoeve van een schip onder Nederlandschen vlag, hem door of vanwege Onzen Minister aangewezen, in de hoedanigheid, welke de zeeman bezat op 15 Mei 1940 of welke hem door of vanwege Onzen Minister schriftelijk wordt toegekend.

2. Voor de nakoming van de in het eerste lid omschreven verplichting is de zeeman gehouden zijn medewerking te verleenen aan hetgeen noodig is om zijn dienst aan boord of ten behoeve van het hem aangewezen schip voor te bereiden, medewerking aan het opmaken van de monsterrol daaronder begrepen. De zeeman volgt nauwgezet alle aanwijzingen op, hem hiertoe gegeven door of namens Onzen Minister.

3. De schepeling is verplicht alle aanwijzingen van den kapitein of van dengene, die in den dienst boven hem is gesteld, gegeven met betrekking tot het uitvoeren van zijn dienst of in het belang van de orde en tucht aan boord en van de algemeene veiligheid nauwgezet op te volgen.

4. Aan boord van een schip onder Nederlandsche vlag is de zeeman verplicht de voorschriften na te komen, welke Onze Minister of namens dezen de Commissie heeft gesteld voor de handhaving van de orde aan boord of ter bescherming van de algemeene veiligheid.

Artikel 4.

Voorzoover den zeeman geen schip is aangewezen, is hij verplicht zijn diensten volgens regelen door Onzen Minister te stellen of goed te keuren, ten behoeve van de Nederlandsche Scheepvaart beschikbaar te stellen en te houden. Hij is gehouden hiertoe alle aanwijzingen, gegeven door of namens Onzen Minister, nauwgezet op te volgen.

Artikel 5.

1. De Kapitein is verplicht alle aanwijzingen hem door

of namens Onzen Minister gegeven met het oog op het voeren van het schip, waarover hij het gezag uitoefent, nauwgezet uit te voeren. In dwingende gevallen, ter beoordeeling van Onzentwege door Onzen Minister of diens gemachtigde, kan bij deze aanwijzingen worden afgeweken van de bepalingen van of krachtens de Schepenwet.

2. De kapitein, die van meening is, dat dringende omstandigheden aanwezig zijn, welke, indien zij den Minister of diens gemachtigde bekend waren geweest, aanleiding zouden hebben gegeven tot andere aanwijzingen, is bevoegd van de gegeven aanwijzing af te wijken. Hij brengt deze afwijking en de omstandigheden, welke hem daartoe aanleiding hebben gegeven langs den snelsten veiligen weg ter kennis van hem, die de aanwijzing heeft gegeven en voert nadere instructies nauwgezet uit. Van het in dit lid bedoelde recht maakt de kapitein geen gebruik, indien hem bekend is of hij ernstige reden heeft om te vermoeden, dat door deze afwijking aan de belangen van het Koninkrijk of der geallieerde oorlogsvoering ernstige schade kan worden toegebracht.

Artikel 6.

1. Onze Minister of diens gemachtigde kan den zeeman voor een bepaalden of onbepaalden termijn ontslaan van den vaarplicht.

2. Rekening houdende met de belangen van den betrokkene en van de Nederlandsche Scheepvaart, kan Onze Minister, indien hiervoor gewichtigde redenen aanwezig zijn, het ontslag van vaarplicht te allen tijde weder intrekken of ongedaan maken.

Artikel 7.

1. De zich in het bezit van den zeeman bevindende roerende goederen, zooals sextanten, kijkers, timmermansuitrusting en andere in normale omstandigheden zich in het bezit van zeelieden van verschillende dienstvakken bevinden uitrustingstukken, zullen gedurende den tijd, dat op den eigenaar

de vaarplicht rust, door dezen ter uitoefening van zijn dienst in bruikbaren staat ter beschikking worden gehouden.

2. Vergoeding voor verlies van de in het eerste lid bedoelde roerende goederen vindt slechts plaats, indien de Zeeongevallenwet 1919, de Nederlandsch-Indische Zeeongevallenregeling, of de bepalingen, regelen, voorwaarden of beslissingen, welke de dienstverhouding van den zeeman beheerschen, dit voorschrijven.

Artikel 8.

1. Het bepaalde in dit besluit laat onverlet de rechtsgeldigheid van een arbeidsovereenkomst tusschen den reeder en een zeeman, voorzoover de inhoud van deze arbeidsovereenkomst niet onvereenigbaar is met de bepalingen van dit besluit en voor den zeeman geen ongunstiger bepalingen inhoudt, dan die, welke op hem van toepassing zouden zijn uit hoofde van de door Onzen Minister ter uitvoering van dit besluit te stellen of goed te keuren regelen, indien geen arbeidsovereenkomst ware aangegaan.

2. Op een arbeidsovereenkomst, als bedoeld in het eerste lid, blijven van toepassing de daarop betrekking hebbende wettelijke bepalingen, welke in het Koninkrijk op dit stuk bestaan, de bepalingen inzake den duur en de beeindiging der arbeidsovereenkomst daaronder begrepen.

Artikel 9.

1. Voor den geheelen tijdsduur, dat op hem de vaarplicht rust, wordt de zeeman geacht in dienst te zijn:

a) van den reeder van het schip, waarvoor hij is aangemonsterd, indien de regelen, bedoeld onder b), niet anders bepalen;

b) van den reeder aangewezen in de door Onzen Minister te stellen of goed te keuren regelen.

2. Indien op grond van het bepaalde in het eerste lid geen reeder kan worden aangewezen, wordt de zeeman geacht in dienst te zijn van de Commissie.

Artikel 10.

Indien de zeeman geen partij is bij een arbeidsovereenkomst als bedoeld in artikel 8, brengt de dienstverhouding, bedoeld in artikel 9, hem in een rechtsverhouding, welke treedt in de plaats van die, welke voortvloeit uit een arbeidsovereenkomst.

Artikel 11.

1. De dienstverhouding van den zeeman, bedoeld in artikel 9, wordt beheerscht door:

a) de in het Koninkrijk bestaande wettelijke bepalingen, regelende de verhouding van den zeeman tot zijn werkgever, voorzoover deze bepalingen niet onvereenigbaar zijn met de bepalingen van dit besluit;

b) de op den betrokken zeeman toepasselijke regelen door Onzen Minister op grond van dit besluit te stellen of goed te keuren, voorzoover daarvan niet is afgeweken in de voorwaarden bedoeld onder c);

c) de voorwaarden van zijn arbeidsovereenkomst, als bedoeld in artikel 8, voorzoover deze voorwaarden niet onvereenigbaar zijn met de bepalingen van dit besluit en voor den zeeman geen ongunstiger bepalingen inhouden, dan de onder b) bedoelde regelen;

d) de beslissingen, genomen door Onzen Minister of diens gemachtigde op grond van de bepalingen van dit besluit en schriftelijk ter kennis van belanghebbenden gebracht.

2. Behoudens het bepaalde in artikel 12, houden de regelen, ter uitvoering van dit besluit door Onzen Minister te stellen of goed te keuren, voorzieningen in, welke den zeeman, zoo-

lang op hem de vaarplicht rust, tenminste vrije kost en inwoning, alsmede een behoorlijk inkomen waarborgen.

3. De aanspraken, welke de zeeman heeft uit hoofde van de bepalingen, regelen en beslissingen, welke de dienstverhouding bedoeld in artikel 9 beheerschen, worden geldend gemaakt op dezelfde wijze als de aanspraken, welke de zeeman heeft, wiens dienstverhouding tot zijn werkgever berust op een arbeidsovereenkomst. Indien de zeeman door omstandigheden buiten zijn schuld geen verhaal heeft op den reeder, dan zal hij zijn aanspraken geldend kunnen maken op de Commissie.

Artikel 12.

1. Het bepaalde in het tweede lid van artikel 11 is niet van toepassing op den zeeman, die:

a) zich schuldig heeft gemaakt aan een der feiten omschreven in de artikelen 26 tot en met 31 en artikel 33 van dit besluit;

b) zich schuldig heeft gemaakt aan een der feiten, strafbaar gesteld in den negen en twintigsten titel van het tweede boek van het Nederlandsche, Nederlandsch-Indische, Surinaamsche en Curaçaosche Wetboek van Strafrecht;

c) ingevolge het bepaalde in de artikelen 20 en 21 niet aan boord is toegelaten, van boord is verwijderd of uit hoofde van eenige wettelijke bepaling in verzekerde bewaring is gesteld, tenzij blijkt, dat zulk een maatregel ten onrechte is genomen;

d) uit eenigen hoofde gevangenisstraf of hechtenis ondergaat of in verzekerde bewaring is gesteld, tenzij de regelen door Onzen Minister gesteld of goedgekeurd anders bepalen;

e) op eenigerlei wijze zijn vaarplicht niet nakomt of door eigen schuld buiten staat is om zijn vaarplicht te vervullen.

2. Onder het niet nakomen van den vaarplicht, als bedoeld in het vorige lid, wordt mede begrepen het opzettelijk of door eigen schuld niet opvolgen van de voorschriften van den be-

handelenden geneeskundige, of het zich opzettelijk of door eigen schuld onttrekken aan een door dezen geneeskundige noodzakelijk geachte genees- of heelkundige behandeling, anders dan een levensgevaarlijke operatie, indien dit niet opvolgen of onttrekken de ongeschiktheid voor den dienst van den zeeman ten gevolge heeft, tenzij een door Onzen Minister of diens gemachtigde op verzoek van den betrokken zeeman aangewezen Nederlandsche geneeskundige alsnog heeft verklaard, dat het gedrag van den zeeman gerechtvaardigd is.

3. Het bepaalde in dit artikel belet den zeeman niet zijn aanspraken te doen gelden op hetgeen hem toekwam, voordat de in het eerste lid bedoelde omstandigheden zich voordeden.

4. Het bepaalde in het eerste lid houdt op van toepassing te zijn op het oogenblik, dat de zeeman, nadat de feiten bedoeld in dit lid zich hebben voorgedaan, wederom op een schip onder Nederlandsche vlag dienst doet of een arbeidsovereenkomst in den zin van dit besluit aangaat met een reeder.

Artikel 13.

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 12 heeft de zeeman, die opzettelijk of door eigen schuld de voorschriften van den behandelenden geneeskundige niet opvolgt of die zich opzettelijk of door eigen schuld onttrekt aan een door dezen geneeskundige noodzakelijk geachte genees- of heelkundige behandeling, anders dan een levensgevaarlijke operatie, geen aanspraak uit hoofde van artikel 415 van het Nederlandsche Wetboek van Koophandel, van artikel 405 van het Surinaamsche Wetboek van Koophandel en van artikel 516 van het Curaçaosche Wetboek van Koophandel, tenzij de regelen door Onzen Minister op grond van dit besluit gesteld of goedgekeurd anders bepalen.

2. Het in het eerste lid bepaalde is niet van toepassing, indien een door Onzen Minister aangewezen geneeskundige heeft beslist, dat het gedrag van den zeeman gerechtvaardigd is.

Derde Titel: Van den zeeman, op wien de vaarplicht niet meer rust.

Artikel 14.

1. De zeeman, op wien door redenen buiten zijn schuld, de vaarplicht niet meer rust, heeft zoodra de omstandigheden zulks toelaten, recht op vrij vervoer naar Nederland of een der overzeesche gebiedsdeelen van het Koninkrijk, waar de zeeman thuisbehoort.

2. De wijze, waarop dit recht wordt uitgeoefend, wordt bepaald in regelen door Onzen Minister te stellen of goed te keuren. Deze regelen wijzen tevens den reeder aan, tegenover wien dit recht kan worden geldend gemaakt.

Artikel 15.

1. Indien de zeeman, op wien door redenen buiten zijn schuld de vaarplicht niet meer rust, niet door hem, naar het oordeel van Onzen Minister van Sociale Zaken, passenden arbeid in eigen onderhoud kan voorzien en deze zeeman ook niet op eenigerlei andere wijze is verzekerd van een behoorlijk levensonderhoud, stelt Onze Minister van Sociale Zaken regelen met betrekking tot de aan den zeeman te verleenen vrije kost, inwoning, geneeskundige behandeling, verpleging en een wachtgeld, totdat de zeeman gebruik heeft kunnen maken van het recht hem verleend in artikel 14.

2. De in het eerste lid bedoelde regelen wijzen den reeder aan, die aansprakelijk is voor de verleening van de in het eerste lid bedoelde vrije kost, inwoning, geneeskundige behandeling, verpleging en een wachtgeld. Onze Minister van Sociale Zaken kan ook meerdere reeders tezamen aansprakelijk stellen of de aansprakelijkheid geheel of gedeeltelijke op de Commissie leggen.

3. De zeeman, die weigert hem naar het oordeel van Onzen Minister van Socialen Zaken passenden arbeid te aanvaarden, kan aan het bepaalde in dit artikel geen rechten ontleenen.

4. Bij een beslissing omtrent het vrijstellen van den zeeman van den vaarplicht, als bedoeld in het eerste lid van artikel 6, kan Onze Minister bepalen of en in hoeverre de zeeman aan-

spraak kan maken op het recht, bedoeld in het eerste lid van dit artikel.

Artikel 16.

1. De zeeman kan de aanspraken, welke hij ontleent aan de artikelen 14 en 15 en de op grond van deze artikelen door Onzen Minister of Onzen Minister van Sociale Zaken te stellen of goed te keuren regelen, geldend maken op een wijze, als bestond terzake van deze aanspraken een overeenkomst tusschen den betrokken zeeman en dengene, tegenover wien deze aanspraken, blijkens bovenbedoelde regelen, kunnen worden geldend gemaakt.

2. Het bepaalde in de artikelen 14 en 15 treedt ten aanzien van den zeeman, op wien den vaarplicht niet meer rust, in de plaats van het bepaalde in de artikelen 440 en 443 van het Nederlandsche Wetboek van Koophandel.

Vierde Titel: Van verzet en beroep.

Artikel 17.

1. De zeeman, die bezwaar heeft tegen een door Onzen Minister op grond van dit besluit te zijnen aanzien genomen beslissing of een door Onzen Minister gegeven aanwijzing, kan tegen deze beslissing of aanwijzing eenmaal in een gemotiveerd schrijven in verzet komen bij Onzen Minister.

2. De zeeman, die meent, dat een bepaling van dit besluit of een bepaling, regel, voorwaarde of beslissing, welke zijn dienstverhouding beheerscht, ten onrechte, onjuist of op onredelijke wijze op hem is toegepast door een ander dan Onzen Minister of door een andere dan eenige rechterlijke instantie, dan wel, dat een hem gegeven aanwijzing, als bedoeld in het eerste en derde lid van artikel 3, in artikel 4 of in artikel 5, de omstandigheden in aanmerking genomen onredelijk is, kan eenmaal in een gemotiveerd schrijven in beroep komen bij Onzen Minister of een door Onzen Minister voor dit doel aangewezen gemachtigde.

Artikel 18.

1. Zoo spoedig mogelijk onderzoekt Onze Minister of diens gemachtigde de klacht van den zeeman. Onze Minister of diens gemachtigde kan elke beslissing nemen, waartoe het onderzoek hem aanleiding geeft, het toekennen van naar billijkheid vast te stellen schadevergoeding daaronder begrepen. De beslissing van Onzen Minister wordt beschouwd als een beslissing in den zin van het bepaalde onder d) in het eerste lid van artikel 11 en wordt aan betrokkenen schriftelijk medegedeeld.

2. Het verzet of het beroep van den zeeman schort de plicht tot nakoming van de bepaling, van den regel, van de voorwaarde, van de beslissing of van de aanwijzing, waartegen hij in verzet of beroep komt, niet op, tenzij Onze Minister of diens gemachtigde anders heeft bepaald.

Vijfde Titel: Van de verplichtingen en rechten van den reeder en den Kapitein.

Artikel 19.

De aanspraken, welke de reeder of de Commissie tegen den zeeman heeft uit hoofde van de bepalingen, regelen en beslissingen, welke de dienstverhouding, bedoeld in artikel 9, beheerschen, worden geldend gemaakt op dezelfde wijze als de aanspraken, welke de reeder heeft, die een arbeidsovereenkomst heeft aangegaan met een kapitein of een schepeling.

Artikel 20.

1. Zoolang het schip, waarop de zeeman is aangemonsterd, de haven, waar de monstering heeft plaats gevonden, nog niet heeft verlaten of zich bevindt in de wateren van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittannie en Noord-Ierland, dan wel van het Koninkrijk, kan de reeder den zeeman aan land doen zetten of den toegang tot het schip ontzeggen, indien hij gegronde reden heeft om aan te nemen, dat het verblijf of verder verblijf van den zeeman op het schip de orde aan boord of de veiligheid van het schip in gevaar zal brengen.

2. Met de uitdrukkelijke toestemming van den reeder kan de kapitein namens dezen optreden voor de uitvoering van het bepaalde in het eerste lid.

3. Aan den zeeman, op wien het bepaalde in het eerste lid is toegepast, staat open het beroep op Onzen Minister of diens gemachtigde, omschreven in den vierden titel van dit besluit.

Artikel 21.

1. Onverminderd het bepaalde in de wet van 7 Mei 1856, Staatsblad Nummer 32, in de ordonnantie van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië van 14 Juli 1873, Staatsblad Nummer 119 en in de Curaçaosche verordening houdende bepalingen omtrent de huishouding en tucht op koopvaardijschepen, Publicatieblad 1911, Nummer 34, zooals deze wet, ordonnantie en verordening sedert zijn gewijzigd, kan de kapitein, indien hij gegronde reden heeft om aan te nemen, dat een schepeling, die dienst doet aan boord van zijn schip, zich op eenig tijdstip sedert den aanvang van dezen dienst heeft schuldig gemaakt aan een der feiten bedoeld in de artikelen 26 tot en met 31, en de artikelen 34 en 36 van dit besluit en dat dientengevolge de orde aan boord of de veiligheid van het schip, waarover de kapitein gezag voert, in zoodanig ernstige mate wordt bedreigd, dat hij het vrij verblijf van den schepeling aan boord van dit schip niet verder verantwoord acht, den schepeling doen insluiten en hem:

a) in den eerstvolgenden haven aan wal doen brengen en daarop den toegang tot het schip ontzeggen;

b) in verzekerde bewaring houden, totdat het schip een haven van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Britannie en Noord-Ierland of van het Koninkrijk heeft bereikt.

2. Indien de kapitein een schepeling op grond van het bepaalde in het eerste lid in een haven buiten het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Britannie en Noord-Ierland of van het Koninkrijk van boord verwijdert, dan neemt hij, in overleg met den naastbijzijnden Nederlandschen consulairen ambtenaar, de noodige maatregelen om den schepeling zoo spoedig mogelijk te

doen vervoeren naar het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittanie en Noord-Ierland of een der deelen van het Koninkrijk.

3. Indien de kapitein den schepeling in verzekerde bewaring houdt, stelt hij den schepeling, zoo spoedig mogelijk na aankomst van het schip in een haven van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittannie en Noord-Ierland of van het Koninkrijk, in handen der bevoegde autoriteiten, ter beschikking van het Openbaar Ministerie.

4. De kapitein, die gebruik maakt van de bevoegdheid hem gegeven in het eerste lid, is verplicht zoo spoedig mogelijk na zijn aankomst in het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittannie en Noord-Ierland of in het Koninkrijk het ter plaatse bevoegde Openbaar Ministerie in kennis te stellen van den genomen maatregel en van de feiten, die tot dezen maatregel aanleiding hebben gegeven.

Artikel 22.

1. Indien de bevoegde rechter bij zijn uitspraak omtrent het aan den schepeling ten laste gelegde strafbare feit van oordeel is, dat de maatregel van insluiting of verwijdering, bedoeld in artikel 21, zonder voldoende reden is toegepast, kan deze rechter den schepeling ten laste van den reeder een schadevergoeding toekennen. Is de rechter van oordeel, dat de kapitein van de hem verleende bevoegdheden grovelijk misbruik heeft gemaakt, dan kan hij gelasten, dat de processtukken in handen worden gesteld van den Buitengewonen Raad voor de Scheepvaart of van eenige andere instantie, welke bevoegd is ten aanzien van den kapitein maatregelen te nemen, teneinde dezen Raad of deze instantie in de gelegenheid te stellen terzake een beslissing te nemen.

2. Indien tegen den schepeling geen rechtsvervolging wordt ingesteld terzake van het feit, op grond waarvan het bepaalde in artikel 21 op hem is toegepast, staat dezen schepeling open het beroep op Onzen Minister of diens gemachtigde, omschreven in den vierden titel van dit besluit. Is Onze Minister van oordeel, dat de kapitein van de hem verleende bevoegdheden grovelijk misbruik heeft gemaakt, dan stelt hij de be-

treffende stukken in handen van den Buitengewonen Raad voor de Scheepvaart of van eenige andere instantie, welke bevoegd is ten aanzien van den kapitein maatregelen te nemen, teneinde dezen Raad of deze instantie in de gelegenheid te stellen terzake een beslissing te nemen.

Zesde Titel: Van de algemeene bepalingen.

Artikel 23.

1. De Commissie verricht het noodige om, volgens regelen door Onzen Minister te stellen of goed te keuren, te komen tot het samenstellen van een register van allen, op wie de vaarplicht rust. De reeders verleenen hun medewerking aan het opmaken van dit register.

2. Het feit, dat de naam van een zeeman niet is vermeld in het register, is geen bewijs, dat op dien zeeman de vaarplicht niet rust.

3. Op verzoek van dengene, wiens naam in het register is vermeld, verstrekt de Commissie hem een schriftelijk uittreksel van de ten zijnen aanzien daarin voorkomende gegevens. Indien de Commissie niet bereid is wijziging te brengen in het register, staat dengene, die meent, dat zijn naam ten onrechte daarin voorkomt of de aanteekeningen, welke op hem betrekking hebben, onjuist zijn, het beroep op Onzen Minister of diens gemachtigde open, bedoeld in den vierden titel van dit besluit.

Artikel 24.

De zeeman en de reeder zijn verplicht op de eerste uitnoodiging daartoe Onzen Minister of diens gemachtigde alle voor de uitvoering van dit besluit gewenschte inlichtingen naar waarheid te verschaffen en voorzoover noodig de betreffende bescheiden ter beschikking te stellen.

Artikel 25.

De ambtenaar, ten overstaan van wien de monstering geschiedt, vergewist zich ervan, dat de zeeman kennis draagt van

de bepalingen, voorwaarden, regelen en beslissingen, welke zijn dienstverhoudingen beheerschen.

Zevende Titel: Van de straffen.

Artikel 26.

1. Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste achtduizend gulden wordt gestraft:

a) de zeeman, die opzettelijk een of meer der verplichtingen, omschreven in het eerste, tweede en derde lid van artikel 3, in artikel 4 en in artikel 5, niet nakomt;

b) de zeeman, die, met het oogmerk zich te onttrekken aan den vaarplicht, zich opzettelijk in een toestand brengt, waarin het hem onmogelijk is een of meer der verplichtingen, omschreven in het eerste, tweede en derde lid van artikel 3, in artikel 4 en in artikel 5, na te komen.

2. Met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden wordt gestraft de zeeman, op wien de vaarplicht rust, aan wiens schuld het is te wijten, dat hij in een toestand komt te verkeeren, waarin het hem onmogelijk is een of meer der verplichtingen, omschreven in het eerste, tweede en derde lid van artikel 3, in artikel 4 en in artikel 5, na te komen.

Artikel 27.

1. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van ten hoogste tienduizend gulden wordt gestraft:

a) hij, die met het oogmerk om een zeeman af te houden van de nakoming van zijn vaarplicht, dezen zeeman beweegt of tracht te bewegen om een of meer der verplichtingen, omschreven in het eerste, tweede en derde lid van artikel 3, in artikel 4 en in artikel 5, niet na te komen of zich in een toestand te brengen, waarin hem de nakoming van een of meer dezer verplichtingen onmogelijk is;

b) hij, die met het oogmerk om een zeeman de nakoming van zijn vaarplicht te beletten, dezen zeeman opzettelijk in een toestand brengt, waarin hem de nakoming van de verplichtingen, omschreven in het eerste, tweede en derde lid van artikel 3, in artikel 4, en in artikel 5, onmogelijk is.

Artikel 28.

1. Met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden wordt gestraft de kapitein, die zonder dringende reden opzettelijk geen gevolg geeft aan de aanwijzingen hem gegeven door een bevoegde autoriteit van het Koninkrijk of van een verbonden Mogendheid en dientengevolge zijn schip en de opvarenden aan ernstig gevaar blootstelt.

2. De in het vorige lid bepaalde straffen kunnen worden verdubbeld indien het feit het verlies van een schip of den dood van een opvarende ten gevolge heeft.

Artikel 29.

Met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren wordt gestraft de zeeman, die, met het oogmerk om schade toe te brengen aan de belangen van het Koninkrijk of van de geallieerde oorlogvoering, opzettelijk veroorzaakt of teweegbrengt, dan wel tracht te veroorzaken of teweeg te brengen, dat een schip onder Nederlandsche vlag:

a) tijdelijk of blijvend ongeschikt wordt om te varen dan wel om personen of goederen te vervoeren;

b) tijdelijk of blijvend wordt onttrokken aan de vrije beschikking van den reeder, van de Commissie, van de Koninklijke Nederlandsche Regeering of van het Bestuur van een der over-

zeesche gebiedsdeelen van het Koninkrijk.

Artikel 30.

1. Met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van ten hoogste zesduizend gulden wordt gestraft de zeeman, die opzettelijk ernstige schade veroorzaakt of teweegbrengt aan een schip onder Nederlandsche vlag of aan de lading van zulk een schip.

2. Indien het feit, omschreven in het eerste lid, vertraging van de reis van het schip of ernstige schade aan bepaalde belangen van het Koninkrijk of zijn bondgenooten ten gevolge heeft, kunnen de in het eerste lid gestelde straffen worden verhoogd tot gevangenisstraffen van ten hoogste zes jaren of geldboete van ten hoogste tienduizend gulden.

3. Indien het feit, omschreven in het eerste lid, tijdelijke onbruikbaarheid van het schip, dan wel van een deel of van het geheel der lading ten gevolge heeft, kunnen de in het eerste lid bedoelde straffen worden verhoogd tot gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren of geldboete van ten hoogste tienduizend gulden.

4. Indien het feit, omschreven in het eerste lid, den ondergang van het schip tengevolge heeft, kunnen de in het eerste lid bedoelde straffen worden verhoogd tot gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren of geldboete van ten hoogste tienduizend gulden.

5. Bij poging tot een handeling, als omschreven in het eerste lid, wordt de maximum straf op het feit gesteld met een vierde verminderd.

Artikel 31.

Met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden wordt gestraft de zeeman, aan wiens schuld het is te wijten, dat een onbevoegde kennis

krijgt van een feit of een omstandigheid, welk feit of welke omstandigheid uit hoofde van de nakoming van zijn vaarplicht tot zijn wetenschap behoort en waarvan hij weet of ernstige reden heeft om te vermoeden, dat het feit of de omstandigheid aan een onbevoegde niet bekend mag worden.

Artikel 32.

1. Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste achtduizend gulden wordt gestraft de reeder, die opzettelijk niet nakomt een bepaling, regel, voorwaarde of beslissing als bedoeld in het eerste lid van artikel 11 dan wel een regel als bedoeld in het tweede lid van artikel 14 of in het eerste en tweede lid van artikel 15, voor welker nakoming hij aansprakelijk is.

2. Indien een rechtspersoon aansprakelijk is voor de nakoming van de in het vorige lid bedoelde bepaling, regel, voorwaarde of beslissing, wordt de in dit lid bepaalde straf uitgesproken tegen den bestuurder, aan wiens opzet het is te wijten, dat de rechtspersoon aan de verplichting jegens den zeeman niet voldoet.

Artikel 33.

Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste vierduizend gulden wordt gestraft de kapitein, aan wiens opzet het is te wijten, dat de reeder geen gevolg geeft aan een bepaling, regel, voorwaarde of beslissing, als bedoeld in het eerste lid van artikel 11, voor welker nakoming deze reeder aansprakelijk is.

Artikel 34.

Met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden wordt gestraft de zeeman:

a) die niet nakomt eenig voorschrift, gesteld ingevolge

het bepaalde in het vierde lid van artikel 3;

b) die een verplichting, omschreven in het eerste lid van artikel 7, niet nakomt.

Artikel 35.

1. Met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden wordt gestraft de reeder of de zeeman, die een verplichting, omschreven in artikel 24, niet nakomt.

2. Indien de reeder een rechtspersoon is, kan de straf, bedoeld in het vorige lid, worden uitgesproken tegen den bestuurder der rechtspersoon, met inachtneming van het bepaalde in artikel 51 van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 36.

Met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden wordt gestraft de zeeman, die gemonsterd is voor de vaart op een schip onder Nederlandsche vlag en die:

a) zich zonder toestemming van den kapitein van boord verwijdert;

b) zich niet op het tijdstip hem aangegeven door den reeder of door dengene, die in den dienst boven den zeeman is gesteld, aan boord bevindt;

c) anders dan buiten zijn toedoen zijn dienst niet naar behooren vervult;

d) de orde aan boord verstoort of onbehoorlijk optreedt tegen den kapitein, een lid der bemanning of een der andere opvarenden;

e) zich aan boord bevindende, onder zoodanigen invloed van alcoholhoudende drank of eenig verdoovend middel ver-

keert, dat hij niet geacht kan worden zijn taak naar behooren te kunnen vervullen.

Artikel 37.

De feiten, omschreven in de artikelen 26 tot en met 33, worden beschouwd als misdrijven. De feiten, omschreven in de artikelen 34 tot en met 36, worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 38.

1. De bepalingen van dezen titel laten onverlet het bepaalde in het Nederlandsche, Nederlandsch-Indische, Surinaamsche en Curaçaosche Wetboek van Strafrecht, behoudens het bepaalde in het tweede lid.

2. Artikel 394bis van het Nederlandsche Wetboek van Strafrecht, artikel 458 van het Nederlandsch-Indische Wetboek van Strafrecht, artikel 402 van het Surinaamsche Wetboek van Strafrecht en artikel 409 van het Curaçaosche Wetboek van Strafrecht blijven buiten toepassing ten aanzien van den reeder, den boekhouder of den schipper van een schip onder Nederlandsche vlag, die een zeeman, op wien de vaarplicht rust, overeenkomstig de bepalingen van dit besluit, in dienst neemt.

Artikel 39.

De bepalingen van dezen titel zijn mede toepasselijk op den Nederlander, die zich buiten het Rijk in Europa, ook buiten boord schuldig maakt aan een der daarin omschreven strafbare feiten.

Artikel 40.

1. Van de strafbare feiten, omschreven in de artikelen 26 tot en met 36, kan mede kennis nemen de rechter in een overzeesch gebiedsdeel van het Koninkrijk, die bevoegd is misdrijven of overtredingen te berechten.

2. De rechter, bedoeld in het eerste lid, spreekt op grond

van de bepalingen van dit besluit geen straf uit, indien op den betrokken zeeman van toepassing is een door de bevoegde overheid in het gebiedsdeel, waarbinnen het ressort van den rechter zich bevindt, vastgestelde regeling inzake de verplichting tot het verrichten van diensten op de Koopvaardijvloot of indien op het gepleegde feit van toepassing is eenige in dit gebiedsdeel geldende strafbepaling.

Achtste Titel: Slotbepalingen.

Artikel 41.

1. Behalve de opsporingsambtenaren reeds door de in het Koninkrijk geldende wetten en wettelijke bepalingen aangewezen, zijn als ambtenaren, belast met de opsporing van de feiten, strafbaar gesteld bij dit besluit, tevens aangewezen:

a) de Officieren der Koninklijke Marine, behoorende tot het Korps Zeeofficieren, en, voorzoover zij in werkelijken dienst zijn, de tot dit Korps behoorende Officieren der Koninklijke Marine Reserve;

b) de ambtenaren van de Scheepvaartinspectie;

c) De Nederlandsche consulaire ambtenaren;

d) de ambtenaren in de overzeesche gebiedsdeelen van het Koninkrijk, die daartoe door de overzeesche overheden worden aangewezen.

2. Processen-verbaal, opgemaakt door een ambtenaar, als onder c) of d) bedoeld, gelden als wettig bewijsmiddel, mits zij bevestigd worden door zijn daarin opgenomen schriftelijken eed of belofte.

Artikel 42.

Dit besluit laat onverlet de in de overzeesche gebiedsdeelen van het Koninkrijk door het bevoegde gezag aldaar vastgestelde

of nog vast te stellen voorschriften betreffende de verplichting tot het verrichten van diensten ten behoeve van de Scheepvaart.

Artikel 43.

1. Dit besluit treedt in werking op den dag volgende op dien der afkondiging in het Staatsblad en kan worden aangehaald als „Vaarplichtbesluit 1942".

2. Ons besluit van 6 Juni 1940, Staatsblad Nummer A 5, vervalt met ingang van den datum van het in werking treden van dit besluit.

Artikel 44.

1. Dit besluit houdt op van kracht te zijn op een nader door Ons te bepalen tijdstip, doch niet later dan 6 maanden na het einde van den oorlogstoestand voor het Koninkrijk der Nederlanden.

2. Alle aanspraken, welke uit hoofde van dit besluit zijn verkregen, kunnen ook na het tijdstip in het eerste lid bedoeld, worden geldend gemaakt op de wijze, omschreven in de artikelen 9 en 19.

3. Ook na het tijdstip, bedoeld in het eerste lid, zal den zeeman de mogelijkheid openstaan van het verzet of het beroep, omschreven in den vierden titel, voorzoover dit verzet of beroep betrekking heeft op een feit, beslissing of aanwijzing, voorgevallen of gegeven tijdens de werking van dit besluit.

4. Degene, die zich tijdens de werking van dit besluit heeft schuldig gemaakt aan een der strafbare feiten, omschreven in den zevenden titel, zal uit hoofde van de bepalingen van dien titel kunnen worden berecht, ook nadat dit besluit heeft opgehouden van kracht te zijn, met inachtneming van het bepaalde in den achtsten titel van het eerste boek van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 45.

Onze Minister van Handel, Nijverheid en Scheepvaart, voorzooveel noodig in overleg met Onzen Minister van Landbouw en Visscherij, en Onze Minister van Sociale Zaken, ieder

voor zooveel hem betreft, zijn belast met de uitvoering van dit besluit.

Londen, 11 Maart 1942.

(w.g.) WILHELMINA.

De Minister van Handel, Nijverheid en Scheepvaart,
(w.g.) P. KERSTENS.

De Minister van Landbouw en Visscherij,
(w.g.) P. KERSTENS.

De Minister van Sociale Zaken,
(w.g.) J. VAN DEN TEMPEL.

De Minister van Justitie,
(w.g.) VAN ANGEREN.

De Minister van Binnenlandsche Zaken a.i.,
(w.g.) G. BOLKESTEIN

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
(w.g.) E.N. VAN KLEFFENS.

De Minister van Marine,
(w.g.) J.TH. FURSTNER.

De Minister van Koloniën,
(w.g.) P.S. GERBRANDY.

De Minister van Waterstaat,
(w.g.) J.W. ALBARDA.

Uitgegeven den 18 Maart 1942.
De Minister van Justitie,
(w.g.) VAN ANGEREN.

Heeft de opneming daarvan in het *Publicatieblad* bevolen.

Gedaan te Willemstad, den 1sten October 1942.

P. KASTEEL.

De gouvernements-secretaris,
GRONEMEIJER.

Uitgegeven den 8sten October 1942.
De gouvernements-secretaris,
GRONEMEIJER.